

[Nørgaard-Sørensen]

hvad enten de er sandfærdige eller ikke – kan opstå, og derfor vil jeg gerne spørge undervisningsministeren, om ikke han sammen med sit ministerium kunne tænke sig at foretage i det mindste en undersøgelse af eventuelle uheldige konsekvenser af fortrinsretsreglerne inden for disse bestemte fagområder.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvad det første angår, er jeg glad for, at vi i fællesskab kan udbrede den forståelse, at dette er forkasteligt og ikke må finde sted. Det stiller de unge ulige og skaber ikke en eneste ekstra praktikplads, så dér er vi 100 pct. enige.

Hvad det andet angår, den ordning, hvorefter elever med praktikpladstilsagn kan komme ind via en særlig pulje på 20 pct. af pladserne, vil jeg gerne sige for det første, at dette med, at man, hvis man skal overtage en virksomhed fra forældrene, har fortrinsret, er jo ikke noget, den nuværende regering har fundet på. Det er en ældgammel sag, som især fandtes inden for de grafiske fag. Tværtimod har denne regering begrænset det ved at indskrænke det til kun at være et spørgsmål om denne 20 pct.s pulje, så på det punkt mener jeg nærmest at problemet er blevet mindre.

Men jeg vil gerne give spørgeren tilsagn om, at vi løbende vil holde øje med, om det er rimeligt, at denne pulje er på 20 pct., eller om den måske skulle være mindre. Adgangsbegrænsning er noget frygtelig vanskeligt noget, og hver gang man laver puljer, risikerer man, at det via den ene pulje bliver for let, og så bliver det for svært via den anden pulje, men jeg lover, at vi vil holde denne pulje under skarpt opsyn. Vi har ikke i ministeriet set nogen grund til i dette forår at lave nogen ændringer i systemet på dette felt, men jeg lover, at vi fortsat skal følge dette med stor opmærksomhed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 823

6) Til *arbejdsministeren* af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Har ministeren til hensigt at trække de dispensationer tilbage, som henholdsvis Dansk Eternit-Fabrik i Ålborg og bremsebe-

lægningsfabrikkerne, inkl. Roulunds fabrikker, har fået vedrørende brug af asbest i produktionen dels frem til 1990, dels på ubestemt tid?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren har i en kommentar i Politiken den 15. februar 1985 erkendt, at man meget længe har vidst, at asbest kan medføre asbestose og også kræftsygdomme som lunge- og lungehindekræft. Ministeren siger, at målet på længere sigt er at fjerne asbesten helt fra arbejdslivet.

Men hvorfor vente? Dansk Eternit-Fabrik i Ålborg har fået en dispensation, der gælder frem til 1990, men fabrikken har allerede i dag et fuldt asbestfrit eternitprogram, og fabrikken betegner selv sine asbestfrie produkter som epokegørende. Der er altså ingen teknisk grund til, at fabrikken fortsat har dispensationen. Den eneste grund skulle være økonomisk, forstået på den måde, at fabrikken vil have tid fra nu og frem til 1990 til at afskrive de investeringer, man har måttet foretage for at producere de asbestfrie produkter.

De fabrikker, der producerer bremsebelægninger, har oven i købet fået en tidsbestemt dispensation med hensyn til brug af asbest, men man kan i dag sagtens producere – og producerer også – asbestfri bremsebelægninger, både i Danmark og i udlandet, så heller ikke her er der nogen som helst grund til at opretholde dispensationen.

Der er ingen, der har kunnet garantere, at dispensationerne ikke giver anledning til nye tilfælde af asbestose og lunge- og lungehindekræft. Alt, hvad man kan sige, er, at jo mindre arbejderne bliver udsat for asbest, og jo mere støvsuge bearbejdningsmetoder der bruges, jo mindre er risikoen for at pådrage sig en asbestforårsaget sygdom. Det er ikke nok.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Den danske asbestpolitik bygger på den grundopfattelse, at asbesten på længere sigt skal fjernes helt fra arbejdslivet, og at beskyttelsesniveauet dér, hvor asbesten stadig forekommer, skal være det højest mulige.

I overensstemmelse med denne målsætning indeholder de gældende asbestregler et generelt forbud mod erhvervsmæssig frem-